

ρος της περιουσίας του κατηραλώθη εις αυτά. ΑΛΛ' ο Τιάρκος είχε την πεποίθησιν των μεγάλων επιχειρηματιών και δεν εδίστασε να θυσιάσῃ ὅλοκληρον τὸ κεφάλαιόν του, βέβαιος ὅτι θὰ εἶχε κέρδη ἰκανοποιητικά.

Ἐτοιμάσθησαν ὅλα, ἀλλ' ἔμενον ἀκόμη ἡ ἐκγύμνασις τῶν γιδῶν. Γνωρίζομεν πόσῃ εἶχεν εἰδικότητα εἰς τοῦτο ὁ μικρὸς βοημὸς. Κάθε πρωτὴ ἐφευγε, σύρων ἀπὸ ἕνα σχοινὶ τὰς γίδας του καὶ τὸ ἀμαξάκι. Ἐπήγαινε εἰς ἕρημον μέρος, ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἐκεῖ, ἐπὶ ὄρας ὀλοκλήρους, μὲ τὴν ὑπομονὴν καὶ τὰς μεθόδους τοῦ του εἶχε διδάξῃ ὁ Βοδὸγ, ἐγύμναζε τὰς γίδας του. Ἐντὸς δεκαπέντε μόνον ἡμερῶν, τὰ καλὰ ζῶα εἶχαν μάθῃ ὄχι μόνον νὰ σύρουν τὸ ἀμαξάκι, —πρᾶγμα ἐντελῶς στοιχειῶδες, —ἀλλὰ καὶ νὰ κἀνουν βήμα, πρὸς ἢ γκαλόπ, ὑπακούοντά ἀπλῶς εἰς τὸ σφύριγμα τοῦ νεαροῦ των κυρίου. Ἐστρέφοντο δεξιᾶ, ἀριστερᾶ, ἐστέκοντο καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἐσηκόνοντο ὄρθια εἰς τὰ πσινά των.

Ἦλθε λοιπὸν ἡ στιγμή νὰ δοκιμασθῇ καὶ ἡ νέα αὐτὴ ἐπιχείρησις.

Καλὴ εἰσπραξις.

Μὲ τὰ τελευταῖά του χήματα ὁ Τιάρκος ἠγόρασε μίαν στολὴν βιοσκῶν τῶν βουῶν, διὰ τὸν ἑαυτὸν του, μίαν εὐμορφὴν σκουφίτσαν καὶ μίαν ποδιάν μὲ τσέπες διὰ τὴν Ζινέτταν, καὶ τὸ ἀπόγευμα μίᾳ Κυριακῆς, ἀνεχώρησαν καὶ οἱ δύο, συνοδευόμενοι ἀπὸ τὰς εὐχὰς ὄλων τῶν βοημῶν τῆς Ταβέρνας.

Ὡς καλὸς ἔμπορος ποῦ ἦτον ὀρισμένως ὁ Τιάρκος, ἀνῆγγεῖλε κατ' ἀρχὰς μεγαλοφῶνως ὅτι ἐπέτρεπεν εἰς τὰ παιδιά νὰναθοῦν εἰς τὸ ἀμαξάκι του χάρισμα.

Τὴν ἀναγγελίαν αὕτην ἐπηκουλοῦθησε συνωστισμὸς, ἐφοδὸς, σπρωξίματα, φωναὶ, κλάματα. Οἱ εὐτυχεστέροι καὶ οἱ δυνατώτεροι κατέλαβον τὰς θέσεις καὶ τὸ ἀμαξάκι ἐξεκίνησεν, ἐπήγεν ἔως τὸ ἄκρον τῆς δενδροστοιχίας καὶ πάλιν ἐπέστρεψε διὰ νὰ πάρῃ, ἄλλους. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀπῆλυσαν χάρισμα τὴν ἀμαξίδα καμμιά εἰκοσαρία παιδιά. Καὶ ὅλα ἔμειναν ἐνθουσιασμένα μὲ τὴν ἡμερότητα καὶ τὴν εὐπειθειαν τῶν γιδῶν, μὲ τὴν εὐγένειαν τῶν ὁδηγῶν τῆς. Πλήθος γονέων περιστοιχίσαν τὸν Τιάρκον, παρακαλοῦντες αὐτὸν νὰ προτιμήσῃ τὰ παιδιά των.

— Σιγὰ! μὴν κἀννετε ἔτσι! ἔλεγε μειδιδῶσα ἡ θὰ σὰς ὑπηρετήσουμε ὅλους!.. Ἐθύμοναν, ἐφιλονείκουν, ἐσπρωγνοντο ποῖος νὰ πρωτοπάρῃ θέσιν. Καὶ ἔως τὸ βράδυ ἐγένετο αὐτό.

Ὅταν ὁ Τιάρκος καὶ ἡ Ζινέττα ἐπέστρεψαν, κατὰκοποι ἄλλα φαιδρότατοι, εἰς τὴν Ταβέρναν τῶν Βοημῶν, εἶχαν ὅλες των τὲς τσέπες γεμάτες μὲ χάλκινα καὶ ἀργυρᾶ νομίσματα. Τὸ ποσὸν ἀνῆρχετο εἰς εἰκοσιδύο φράγκα καὶ δεκά λεπτά, ἐκτὸς δεκά κομβίων, τὰ ὁποῖα ἡ ἀπρόσεκτη Ζινέττα εἶχε δεχθῆ ἀντὶ νομισμάτων.

Ὁ Τιάρκος ἔλαμπεν ἀπὸ χαράν, τὴν ὁποῖαν ὅλα τὰ κομβία τοῦ κόσμου δὲν θὰ ἦσαν ἱκανὰ νὰ μειώσουν. Καὶ ἔλεγε πρὸς τὴν Ζινέτταν:

— Λοιπὸν, πῶς σοῦ φαίνεται ἡ ἰδέα μου; Νά, τώρα εἶμαστε πλούσιοι. Ἄς εἶνε τὸ ἕνα μου πόδι πὶδ κοντὸ εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θάχωμε ἀνάγκη κανένα διὰ τὸ μέλλον μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

„ΤΑ ΧΑΡΤΙΑ ΣΑΣ;“

Ἀπὸ τινος καιροῦ ὁ Τιάρκος καὶ ἡ Ζινέττα ἐξεμεταλλεύοντο τὴν γιδάμαξάν των, ἡ δὲ ἐπιτυχία τῆς πρώτης ἡμέρας ἠξάνεν ὀλονεν. Κάθε βράδυ ἐπανήρχοντο εἰς τὴν Ταβέρναν γεμάτοι λεπτά, καὶ τὸ πρώτον ποῦ ἔκαμεν ὁ μικρὸς Βοημὸς ἦτο νὰ δηλώσῃ, κατηγορηματικῶς εἰς τὸν Παγκράτην, ὅτι τοῦ λοιποῦ δὲν θὰ ἐδέχετο τὴν φιλοξενίαν του δωρεάν ἀφοῦ ἐκέρδιζε χρήματα, ἐνοουσε νὰ πληρώνη καὶ δι' αὐτόν, καὶ διὰ τὴν Ζινέτταν καὶ διὰ τὰ ζῶα των.

Ὁ ἀγαθὸς Παγκράτης ἐδέχθη τὴν πρότασιν διὰ νὰ μὴ δυσαρεστήσῃ τὸν μικρὸν του φίλον. Οὕτω, κάθε Σάββατον, ὑπερήφανος ὁ Τιάρκος ἐπλήρωνε τὸν λογαριασμόν, τὸν ὁποῖον τοῦ παρουσιαζεν ὁ Παγκράτης, καὶ τὸν ὁποῖον, παρὰ τὴν συνήθειαν τῶν ξενοδόχων, προσεπάθει νὰ ἐξογκῶνῃ ὅσω τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον. Μὲ ὅλον αὐτὸ τὸ ἔξοδον, οἱ μικροὶ βοημοὶ κατέρθωναν νὰ βάζουν κατὰ μέρος ἄρκετὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα προώριζαν διὰ τὴν προικὰ των ὅταν ἀργότερα θὰ ὑπανδρεύοντο.

Ὁ Τιάρκος, τοῦ ὁποῖου ἡ φιλοδοξία δὲν εἶχε πλέον ὄρια, ἐσκέπτετο νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν του. Ἐσχεδιάζε νὰγοράσῃ δύο-τρία γαϊδουράκια καὶ νὰ τὰ ἐνοικιάζῃ ἐπίσης εἰς τὰ παιδιά διὰ μικροῦς περιπάτους καὶ ἐπιαιθῆ αὐτὸς καὶ ἡ Ζινέττα δὲν θὰ ἐπήρκουν πλέον, νὰ προσλάβῃ καὶ ὑπάλληλον διὰ νὰ διευθύνῃ τὴν γαϊδουροκαβαλλαρῖαν.

«Σταθῆτε καθένας μὲ τὴ σειρά του!» (Σελ. 272, στ. 6'.)

Ἡ ἐπιχείρησις ἐπαίρνε τὸν δρόμον τῆς! Τοῦτο βλέπων, κατὰ τὰς τέσσαρας τὸ ἀπόγευμα, ὁ πονηρὸς γιδάμαξᾶς ἠλλαξε τακτικῆν. Ἄρφησε τὴν Ζινέτταν νὰ ὀδηγῆ τὸ ἀμαξάκι, καὶ αὐτὸς ἐβγαλεν ἕνα χονδρὸν χαρτί, τὸ ἐξετύλιξε καὶ τὸ ἐκάρφωσεν εἰς τὸν κορμὸν μίᾳς καστανίας, τὴν ὁποῖαν ἐξέλεξε ὡς σταθμὸν. Ἡ πινακὶς αὕτη ἔγραφε μὲ μεγάλα γράμματα:

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΠΕΡΙΠΑΤΟΥ
ΔΒΠΤΑ 25

Καὶ ἐστάθη ἐκεῖ, περιμένων τὸ ἀμαξάκι καὶ τὸ ἀποτέλεσμα. Δὲν ἐπερίμενε καὶ πολὺ. Ὅλοι ἐνόησαν ἀμέσως. Μία μαμμᾶ, δύο μαμμᾶδες, δεκά μπαμπάδες ἐπροχώρησαν πρὸς αὐτὸν μὲ τὰ λεπτά εἰς τὸ χέρι.

— Ὄριστε τὰ εἰκοσιπέντε λεπτά μου!
— Ὄριστε τὰ δικιά μου!
— Σταθῆτε! καθένας μὲ τὴν σειρά του!
Ἡ Ζινέττα, εἰς τὴν ὁποῖαν ἀνετέθη τώρα ἡ εἰσπραξις, δὲν ἤξευρε ποῖον νὰ πρωτάκούσῃ.

Ἄλλ' ἦλθεν ἐν ἀπρόοπτον καὶ ἀνέτρεψεν ὅλα τὰ σχέδια τῶν ἡρώων μας.

Τὸ ἀπρόοπτον.

Τὸ ἀπόγευμα ἐκεῖνο τοῦ Ἰουλίου, ὁ Τιάρκος καὶ ἡ Ζινέττα ἦσαν πολυάσχολοι. Ὁ καιρὸς ἦτο ἐξοχος καὶ εἰς τὸν περίπατον τῶν Ἠλυσιῶν εἶχε συρρεῦσῃ πλῆθος μαμμᾶδων καὶ παιδιῶν. Ἐκτὸς τούτου ἦτο καὶ μία ἀπὸ τὰς ὀρισμένας ἡμέρας, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ἀριστοκρατία τῶν Παρισίων παρήλαυνεν ἀθρόα, ἐπι-

δεικνύουσα ὄρας ἀμάξας καὶ πολυτελεῖς οἰκοστολάς.

Ἀπὸ τὰς δύο μετὰ μεσημβρίαν, αἱ δενδροστοιχίαι τῶν Ἠλυσιῶν κατελήθησαν ὑπὸ πλῆθους περιπατητῶν καὶ περιέργων. Πολλοὶ ἐνοικίαζαν καρέκλες διὰ νὰναθαῖουν καὶ νὰ βλέπουν καλλιτέρα ἄλλοι ἐλάμβαναν θέσιν εἰς τὰς ταρασσας τῶν καφενειῶν καὶ τῶν ποτοποιειῶν. Ἡ λαμπρὰ παρέλασις εἶχεν ἀρχίσῃ. Εἰδῶν-εἰδῶν ἀμάξια, πλουσιώτατα στολισμένα, καθὼς καὶ ἱππεῖς, πολῖται ἡ ἄξιω-

ματικοὶ ἐν στολῇ, διηυθύνοντο, ὀλοταγῶς πρὸς τὸ δάσος τῆς Βουλῶνης.

Εἶνε περιττὸν νὰ εἰπωμεν, ὅτι τὸ ἀπόγευμα ἐκεῖνο ἡ γιδάμαξᾶ τῶν φίλων μας ἔκαμε ἀχρυσῆς δουλειᾶς. Δύο ἥδη φορές ἡ Ζινέττα ἠναγκάσθη νὰδειάσῃ, τὸ κομψὸν χρηματοφυλάκιον, ἀπὸ δέρμα κῆκινον, τὸ ὁποῖον εἶχεν εἰς τὴν μέσῃ τῆς.

— Τιάρκο, ἐπιθύρσις, σήμερα θὰ μαζέψωμε τὸ λιγώτερο 30 φράγκα!
(Ἐπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

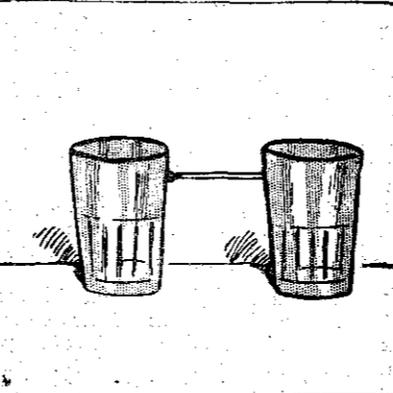
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Ἡ ἀναπαυτικώτερα κλίνη

Ὁ Φανίρης, τὸν ὁποῖον βλέπετε ἐδῶ, ἐμεινε ἔτσι, ἐξηπλωμένος ἐπὶ τῶν αἰγμῶν ἐξ λογχῶν, πολλὰς ἡμέρας, χωρὶς νὰ κινήθῃ καὶ χωρὶς νὰ φάγῃ διόλου. Ἦτο βυθισμένος εἰς λήθαργον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον συνῆρχετο κατὰ μεγάλα διαστήματα καὶ ἐβρεχε τὰ χεῖλη του μὲ ὀλίγα σταγόνας νεροῦ. Ἡ φωτογραφία, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐγένετο ἡ εἰκὼν μας, ἐλήφθη πλησίον τῆς Μανιπούρης τῶν Ἰνδιῶν.

Παίγνιον

Σφηνώσατε μεταξύ δύο ποτηρίων ἕνα σπέρτο, ὅπως δεκνύει ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν. Καὶ στοιχηματίσατε ὅτι εἰμπορεῖτε νὰ τραβήξετε τὸ ἕνα ποτήρι χωρὶς νὰ πέσῃ τὸ σπέρτο.

Διὰ νὰ κερδίσατε τὸ στοίχημά σας, ἀνάψτε ἕνα ἄλλο σπέρτο καὶ πλησιάσατε τὸ εἰς τὸ σφηνώμενον, μεταξύ τῶν ποτηρίων. Θανάψῃ, καὶ τὸ κεφάλι του θὰ κολλήσῃ, ἐπάνω εἰς τὸ ποτήρι ὅπου ἀκουμᾶ. Τότε εἰμπορεῖτε νὰ τραβήξετε τὸ ἄλλο ποτήρι, χωρὶς τὸ σπέρτο νὰ πέσῃ.

Γιγαντιαῖον δένδρον

Εἶνε μία συκομορῆ, ἡ ὁποία παρὰ τὴν βᾶσιν εἶχει περιμετρον εικοσιπτα ποδῶν, καὶ τῆς ὁποίας ὁ κορμὸς μετ' ἐποικήθῃ εἰς εὐρύχωρον καλύβην μὲ κλίμακα καὶ μὲ παράθυρον. Ὁ ἰθαγενῆς, ὁ ὁποῖος κυττάζει ἀπὸ τὸ παράθυρον αὐτό, εὐρίσκειται περίπου εἰς τὸ ὕψος ἐνὸς τρίτου πατώματος!

Παράδοξον στοίχημα

Κάποιος Γερμανὸς, ὁ κύριος Πάπους, ἔβαλεν ἐσχάτως στοίχημα νὰ μείνῃ νηστικὸς δεκά ὀλοκλήρους ἡμέρας. Ὁ νέος νηστευτὴς ἐνεκλείσθη εἰς θήκην ἔχουσαν σχῆμα φιάλης, καὶ ἐμεινε δεκά ἡμέρας χωρὶς νὰ λάβῃ τὴν ἐλαχίστην τροφήν, ἀρκούμενος νὰναπνέῃ τὸν ἀέρα, ὁ ὁποῖος εἰσῆρχετο ἀπὸ τὸ στόμιον τῆς φιάλης του.

Πρόβλημα

Ἐσθλή ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Ι. Γκαρτσιῶ

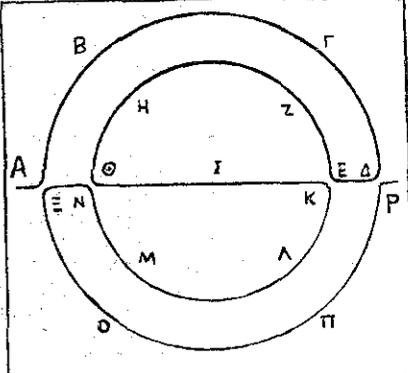
3	3	3
3		3
3	3	3

Ἐχομεν 24 μῆλα τοποθετημένα εἰς τὰ ὀκτώ αὐτὰ τετραγωνίδια — συρτάρια ἅς ποῦμε — οὕτως ὥστε τὸ ἄθροισμα καθέτως καὶ ὀριζοντίως εἶνε παντὸς 9. Ζητεῖται νὰ φάγωμεν 4 μῆλα, τὰ δὲ

ὑπόλοιπα 20 νὰ τοποθετήσωμεν εἰς τὰ ἴδια συρτάρια οὕτως, ὥστε καθέτως καὶ ὀριζοντίως νὰ ἔχωμεν πάλιν τὸ ἴδιον ἄθροισμα 9.

Ἀθλοισίς: Κάθε συνδρομητὴς, ἀγοραστὴς ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἰμπορεῖ νὰ σταλῇ τὴν λύσιν τοῦ ἀνω Προβλήματος εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Εὐριπίδου), συνοδεύων τὴν ἀποστολὴν του μίαν δεκάραν ἢ μὲ ἕνα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τὰ ὀνόματα ὄλων τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθοῦν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσοῦ τοῦ ὁποῖον ἠπαποτελεσθῇ ἀπὸ τὰ δεκάλεπτα, θὰ ἐγγράψωμεν καὶ πάλιν διὰ κλήρου μερικὸς λύτας ὡς συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως δωρεάν, τὸν πρώτον κληρωθῆσάμενον δι' ἕνατος, τοὺς δὲ λοιποὺς δι' ἑξαμηνίαν ἢ τριμηνίαν. (Ἐάν κληρωθῇ συνδρομητὴς, ἡ συνδρομὴ του θὰ παραταθῇ).

Δύσις τῆς Μονοκονδυλῆς τοῦ 31ου φυλλαδίου

Τὸ σχῆμα σὰς δεῖχνει καθαρώτατα ἀπὸ ποῦ θάρχησατε καὶ ποῦ θὰ τελειώσατε, χωρὶς νὰ περάσῃ ἡ πένα σας δύο φορές ἀπὸ τὸ ἴδιον σημεῖον.

ΟΙ ΑΛΛΑΣΣΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ

Συνδρομητῆί, παρακαλοῦνται, διὰ νὰ μὴ παραπιτῇ τὸ φύλλον των, νὰ δηλώων ἀμέσως τὴν νέαν των διεύθυνσιν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας, ἀποστέλλοντες καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταυρίας. Ἄλλως δὲν εὐθυνομεθα διὰ τὴν ἀπόλειαν τοῦ φύλλου.

